

forskelsbehandling er dybt betænkelig og medvirker til, at bøsser og biseksuelle mænd mistænkeliggøres for ved deres seksuelle orientering at være sygdomsbefængte.

Den omtalte pjece kan ses på [http://www.sundhedsstyrelsen.dk/publ/Publ2001/Bloddonore_ai ds/bloddonor.pdf](http://www.sundhedsstyrelsen.dk/publ/Publ2001/Bloddonore_ai_ds/bloddonor.pdf).

Svar (28/5 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er en fast regel, at man ikke kan være bloddonor, hvis der er risiko for at man er smittet med hiv. Det er der ifølge Sundhedsstyrelsen, hvis man

- er eller har været stiknarkoman
- deler eller har delt injektionsnåle med andre
- er eller har været prostitueret
- har været behandlet for en blødersygdom før 1988
- eller har haft risikofyldt seksuel adfærd dvs.:
 - som mand har haft samleje med en anden mand
 - som kvinde har haft samleje med en biseksuel mand
- har haft samleje med en prostitueret
- har haft samleje med en stiknarkoman
- har haft samleje med en person fra geografiske områder, hvor hiv forekommer udbredt i befolkningen. Dette gælder især for områder i Afrika syd for Sahara, Sydøstasien, Sydamerika og Indien
- har haft samleje med en person der har fået behandling for en blødersygdom før 1988
- har haft samleje med en person, som er hiv-positiv.

Reglen om at mænd, der har haft sex med mænd, ikke kan være bloddonorer, gælder både i Nordamerika og i hele Vesteuropa ud fra betragtningen om, at der statistisk set er en øget risiko for smitte. Problemstillingen er ifølge sundhedsstyrelsen flere gange drøftet internationalt, men der er taget beslutning om ikke at foretage en ændring.

Formålet med blodbankernes sikkerhedsbestemmelser er, at sikkerheden ved anvendelse af blodprodukter til patientbehandling er bedst mulig. Dette er årsagen til, at man i nogle tilfælde udelukker donorer, selv om den egentlige risiko for overførsel af smitsomme sygdomme må vurderes som yderst ringe.

Herudover er det afgørende at holde sig for øje, at tapning af bloddonorer ikke sker af hensyn til donor, men af hensyn til modtageren af blodet, som har krav på den størst mulige beskyttelse mod smitterisici. Det eventuelle spørgsmål om forskelsbehandling må derfor nødvendigvis i denne sammenhæng komme i anden række.

Endelig må man lægge vægt på, at det ikke drejer sig om at nægte nogen retten til en ydelse; der er udelukkende tale om, at man frabeder sig at få en gave – blodportionen – som den potentielle donor er rede til at give.

Spm. nr. S 3378

Til indenrigs- og sundhedsministeren (21/5 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om Fyns Amt skal foretage deponering i forbindelse med et eventuelt salg af Bogense Sygehus, eller om Fyns Amt har fået dispensation fra deponeringsreglerne?«

Svar (2/6 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

»Der henvises til svaret på spørgsmål nr. 3267.«

Spm. nr. S 3379

Til indenrigs- og sundhedsministeren (21/5 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren, i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål S 3004, oplyse, om Fyns Amt kan sælge Bogense Sygehus med en samtidig aftale om, at Fyns Amt lægger et antal patientbehandlinger på Bogense Sygehus?«

Begrundelse

Fyns Amt har tidligere sat bygningerne, hvor Bogense Sygehus har ligget, til salg uden samtidig aftale om et antal patientbehandlinger og